

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhöz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.
 Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 kr. árával kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Negyhasásos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. ártanulár.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár.

A nyitótérben:

minden negyhasásos garmond sor díja 15 kr.
 Vélnek összekötésben levő hirdető-írdák, elő-
 írtóink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.

— * — vasárnap reggel. — * —

A hirdetőket, előfizetőket s a reklamációkat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Gazdasági kiállítások.

A múlt vasárnap Nagy-Kálnán megtartott és szépen sikerült szarvasmarha és ló kiállítás, melyen gazdáink felette szép számmal vettek részt, fényesen igazolták azon nézetünket, hogy mennyire időszerű most az ilyen decentráliált, részleges kiállítások rendezése. Ez a kiállítás volt vármegyénk gazdasági élete fejlettségének, gazdáink törekvésének legszebb bizonyítványa.

Szakavatott, országos hírű gazdák mondása szerint a magyar mezőgazdaság a teljes átalakulás útjára terelődött; a régi rendszerrel tovább dolgozni nem lehetett s mivel az utolsó évtized sulyos csapásai a maradiság káros következményeire nagyon is határozottan kezdették figyelmeztetni a gazdaközöniséget, lassanként megbarátkozott azzal a gondolattal, hogy ennek a régi rendszernek romjain kell felépíteni az új mezőgazdaságot.

Hogy példával éljünk, vármegyénk kisczárának legnagyobb része eddig-él az állattenyésztésre nem sokat adott, azt a földmivelés mellett csak mellékesen, mint nem sok hasznot hajtó foglalkozást üzte. A mellett a földmivelési rendszere száz év óta egy szemernyit se változott.

Ma is a szerint túrja ekéjével az ősi földet, amint az apja — vagy talán nagyapjától látta és tanulta. Földmivelésre használt eszközei primitívek és rosszak, elannyira, hogy egy szakértő egyén alig képes elhinni, hogy olyan rozoga eszközökkel ma már gazdálkodni lehet. Még ott is és olyan gazdánál is, a kinek anyagilag módjában állana, jobb és modernebb eszközök beszerzése is. De meglepés az azzal, hogy: *így láttam az apámtól is.*

Hála Istennek, maradiságunk dacára, az utóbbi időben egy néhány előkelő gazdatársunk már belátta,

hogy fel kell hagyni az *ösiséggel*. Belátta, hogy az állami és társadalmi igények rohamos fejlődésével, a régi alapon vitt gazdálkodásával elmarad s így tanulni ment tapasztalatokért más vidékre is és gazdálkodása új irányának hasznát is látja s az ilyen gazdámár tudja, hogy mit tesz egy gazdasági kiállításban részt venni, vagy legalább is megtekinteni.

Annak a sok egymás után következő inséges esztendőnek legalább az a haszna meg volt, hogy megtanított bennünket gondolkodni.

A kilenczvenes évek első fele a maga példátlan árhanatlásával a gabona-árakban: ez adta meg a lökést s az évtized másik tele a hirtelen magásra szökkenő árakkal: ebből kelt az új erő, mely a lökést rendszeres haladásra fejlesztette. Így jutottunk az előrenyomulás sodrába s immár haladunk benne tudatosan, rendszeresen, fokozatosan a cél felé. A kormányzat mindent elkövet a haladás segítésére, a sokáig télen gazdatársadalom pedig valóságos tetterővel érvényesíti nagy közrehatását s ilyként még csupán egy tényező szükséges, hogy az egész vonalon egységes és egyöntetű legyen az előrenyomulás: *magának a gazda-népnek aktív bevonása a nagy átalakulásba*, amelynek keretében mindeddig csak passzív volt a szerepe.

Ezt a nagy célt vélik megvalósíthatni a kormány, törvényhatóságok és gazdasági egyesületek a gazdasági kiállítások rendezése által. Ennek a célnak a szolgálatában állott a múlt vasárnap tartott nagy-kálnai szarvasmarha és ló kiállítás, ugyan e célból rendezték a ma egy hete megnyitott szegedi országos mezőgazdasági kiállítást. Az ilyen kiállítás a legkövetlenebb módon s a leghozzáférhetőbben teszik szemléltetővé a magyar gazdának a mostani állapotot, mellé állítván a haladás eszkö-

zeit, tényezőit s kilátásait, úgy hogy a jelen talajáról megnyílik a perspektíva a jövőbe. A század utolsó órájában eként számot vehetünk magunkkal s állapotainkkal; láthatjuk, mik vagyunk, tudhatjuk, mit birunk s ebből aztán következtethetjük, hogy mivé lehetünk.

Egy ilyen kiállítás, mint a mostani szegedi kiállítás, szerfelett hasznára van a földmivelő gazdának. Szemeivel láthatja, a jobb és értékesebb állatot, eltanulhatja természetési módját olyan terményeknek, a melyekről eddig alig hallott valamit. Szeme láttára működnek a kis gazdának szükséges gép és egyéb olyan eszközök, melyekről eddig tán nem is álmodott. Megismerkedik a jó és talajunknak megfelelőbb magnak való gabnanemekkel; egyszerű nemcsak tanulhat, de a mi fő, láthat is.

A bars megyei gazdasági egyesület, a nagy-kálnai kiállítás főrendezője, kis gazdáinkat a szegedi kiállításra is levitte, hogy gyakorlatban is bemutassa nekik mindazt, a mi gazdát a boldogulás útjára viheti. Nagyon helyesen teszi tehát minden gazda, ki tanulmány tárgyává teszi az ilyen kiállításokat, mert az ott kiállítottak már a szakszerű bírálat minden retortáján keresztül mentek, s az ott látott dolgok már számos próba megállapodott eredményei, a melyeket azután gazdasági életünkben okszertűen felhasználni minden gazdának saját érdeke parancsolja.

A házasság és a társadalom.

Irtá: HANUSZ ISTVÁN.

Nagyon belejárászik a szívbéli ügyekbe, tehát a házasság-kötésekbe is, ha azokat tisztán oda sorozzuk, az élettárs szépsége; különösen a nő, mely sok apró testi-lelki kellemben és azok harmonikus összhangjában lel együttes kifejezést; mert nem mindig a szoborszerű szép hódít.

vagy mintha fel akarná verni az alvókat. Ugy megszokta már a háznépe e kedves kis jószágot, hogy esős időben, mikor ez a kis madárka elcsendesül, szinte hiányát érzik valaminek, annak az egyszerű, vidító dalnak, mely reggelenként, délutánunkint el szokott hangzani az imbolygó folyondárok között.

A háziasszony reggel e nótára ébred s azzal veri fel álmodozó cselédjét, hogy a házi fészkes madár már ki is dalolta magát, hogy ő még sem restel aludni. S a cseléd elszégyenli magát, hogy az a kis madár frissebb ő nála. Hamarosan fölkel, s midőn reggeli imáját mondja, szinte áhitattal halgatja a kis dalos jószág vidám dalját. S napközben, ebéd után, midőn a háziak az árnyas ámbituson beszélgetnek, ott csicsereg felettök az ő kis madaruk. A papa kedvence valami ebéd utáni süteményt majszol, a mama köt, foldoz, a papa pedig újságot olvas. És valamennyien úgy elnézik a kis bársnyos vendéget, amint ott dalol, a fejük felett, a folyondár kékes virágai között.

S ha az ereszalji fészkekben megszaporodnak, milyen öröm ez a háznál. Ilyenkor ritkán dalolnak az öregek, nincs idejük hozzá, mert rovarok után járnak, hogy a kis meztelen fókák ne lármazzanak. S hogy elnézetik mindannyian, midőn jönnek az öregek, szájukban hozva az elédelt, a mi után a kicsik hangosan kitéjták szájukat. S ha az apróságok megtollasodnak, kirepülnek a fészkekből. Három, négy este még visszatérnek a fészkekbe, astán nem látják

őket soha, a két öreg magára marad, s dalolnak a régi módon tovább . . . tovább, míg csak lombosak a fák, míg vidító a napsugár, s mig illatos a lég.

S ha a fák levelei sárgulnak, ha az idő hidegebbre fordál, valahol összegyülekeznek e madárkák, mintha csak tanácskozni akarnának valamiről, arról, hogy mit csináljanak; az idő hűvös, az ő bársnyos ruhájuk pedig nagyon könnyű öltözet, olyan nyári forma, mely alatt nem bírnak a hideg, fagyos telet. És tanácskoznak az eperfán, melynek levelei már sárgulnak, hullanak, hirdelve a csipős, hűvös őszt. Ott jönnek össze, ott állapítják meg az utitervet, az utirányt arra dél felé, hol lombosak a fák s hol tüzes a napsugár.

S a háziak úgy elnézgettek e madár-tanácskozást, mit nem zavarnának meg semmiért. Pedig úgy szeretnék, ha nem mennének el! Adnának nekik meleg, illatos szobát, csak úgy dalolnának reggelenként, vagy egy ebéd után. . . De ők nem maradnak, nem lehet nekik maradni, a természeti ősztön üzi, hajtja őket ismeretlen tájak felé . .

S egy verőfényes őszi reggel csak arra ébrednek fel, hogy a hangos fecske madár, ez a szivesen látott nyári vendég, elköltözött. . . A kis fészkes üres. . . A fák levelei hullanak . . . hullanak oly sűrűn, mint az őszi eső.

(— 5.)

Megtört szív.

Irtá: Luria Lajos.

Homályosan világitott kávéház egyik zugában Virágh Laczi sűrűn töltögeti a palacsokból a vigan gyöngyöző bort.

Ilyen egyebek között a hajszin is, mely körül nevezetes, mennyi változáson ment keresztül az izlés, és talán szerencse, hogy ma sincs megegyezés az iránt, melyik a legzebb, mert így több leány kerül fejkötő alá.

A hosszú, tömött, fénylő hajzaton mindig megakadt a férfiszem, mióta a világ áll és dobogó vágyó szívek vannak. A hosszú haj a női kedély édes lágyágát, a tömörség az érzelmek hevét, a haj fénye a hódító előkelőséget ábrázolja. Az énekek éneke is így zeng: „Fénylő a hajad, mint a kecskéké, a melyek Gilead hegyén legelnek.“ És a fehérre való pudorozást, mint szemre ható szépet a vad népek találták föl, ma csak utánaöz ebben az elite hölgyvilág.

A régi római nő, hogy férje hajlandóságát állandóan lebilincselje, lefekvéskor kenyérpépet tapasztott arcára, a hiedelemben, hogy vele a ráncokat elsimítja: reggel számaréjben mosdott és arca ereit halvány kékre festette, a fogait khioszi fagyantával (mastix) és tajtékkő porával tisztogatta, de legtöbb gondot a hajára fordított, azt safránnal festette. Nero császár feleségét minden utján 300 számar kísértte, hogy azok teje folyton készen álljon neki mosására.

Erősen üzik az arcfestést a perzsa nők is, hogy magokra fiatalos, üde színt varázsoljanak; nagy fekete szemek tüze élénkítése végett szemhéjaik szélére koromsötét színeket raknak; de legtöbb gondot ad nekik a hajok színezése, — a henna-sárga festéktől aranyosba játszó ragyogást nyer az, az indigoidat pedig hollófekete fényüvé teszi.

A mulett nőnek Jamaikában szülőitől örökölt gyapjas-göndör a haja, mi ott kihiedelem szerint annyit jelent, hogy a véreben néger alkotó rész is van. Az ilyen feleség még a férje előtt is rejtegetni törekszik a haját turbánszerűen csavart fátlyallal és ráadásul csinos szalmakalappal, ha hazulról kimegy; vagy pedig kenőcsökkel, simítóval, laposítóval törekszik oda, hogy a haja göndörségét eltüntesse, — mi pedig sok esetben olyan külsőt ad neki, mintha parókát viselne. De bezzog ha rendes a jamaikai

Fején keskeny karimájú kalap, mélyen homlokára húzva, nedves, fényben úszó szemek komor gondolatait tükrözik vissza s arcán fájdalmas emlékeknek hatása ül.

Éjfél felé jár az idő, a kávéházban már csak egy-két fiatal ember van, a cigány is immel-ámmal nagyobb színtet után játszik egy-egy rövidke darabot, a pinceszér az üres asztalok körül rakosgatja a székeket, a pénztárnál pedig a kisasszony a kávéház-tulajdonosával álmosan teszi meg számadásait.

A vendégek is lassanként eloszlának, a cigányok a beterített cimbalomra dölve, napi keresményeiket olvassák össze és szétfoszó füstgomolyok közül mind tisztábban fénylenek elő a villanylámpácskák izzó platina-sodronyai.

Virágh Laczi mély sóhajtások között egymásután hajtja föl csendesen poharát, úgy hogy az újságlap zöreje — mit egy olvasásban elmélyedt fiatalember idéz elő — olyan bátoratlanul vegyül az ünnepélyes csöndbe, mely a kávéházban uralkodik.

Egyszerre csak Virágh Laczi nagy lármával hátrátolja székét, felugrik helyéről s kiüritvén poharát, a földhöz csapja azt, hogy csillogó szílláncjai messze repülnek. Majd a cigánynak kiállt:

— Hé primás te derék jó barátom, hadd szóljon a hegedűd, a te lágy dalod talán lecsendesíti majd érzelmeimnek vad hullámszélét. Játszd el azt a nótát, hogy „Fáj a szívem, sir a lelkem, Elhagyott, a kit szerettem . . .“

És ezzel visszahanyatlott székébe és ivott megint, egymásután szakadatlanul tovább.

TÁRCZA.

Messze száll a fecske.

„ . . . a hány fecske faj csak lakja tájainkat, sorba gyülekezni kezd, s egy szép reggelen hült helye marad itt; várhatjuk jöttét egy egész, hosszú őszen és télen át.“

Az eperfa száraz galyán apró, fényes tollú madarak tartanak most tanácskozásokat, miket sűrűn szakítanak félbe hangos fölroppenéssel, miről azt hinné az ember, hogy azok a helyeslést, vagy talán helytelenítést jelentenek. A nyár hangos dalu madarai ezek, melyek tavasszal jönnek el hozzánk, midőn már levelesek a fák, virágos a mező, s illatos a lég. Messze földről jönnek, Isten tudja honnan és mégis mindenik megtalálja a maga fészket, mit a múlt tavasszal épített, mely ott van az ámbitusos eresz alján, vagy a gömbös ház előtt. Kedvesen látott vendégek, senki, még a legpajkosabb gyerek se bántja őket, mert oly szép meséket hall arról a kis bársnyos madarról, hogy igazán sajnálná elfogni, megfosztani a szabadságától; megölni pedig valóságos bűnnek tartja. Egész nyáron ott zengett az eresz alatt, olykor, ha melegebben sütött a nap, az eperfa lombos ágain csicsereg. Korán kelő kis állatka. Nyári időben három óraker már kirepül a fészkekből, felül az ámbitus léocéjére, melynek hivatása az ibolyaszínű folyóka virág tartása. Ott csicsereg, ott zajong, mintha csak üdvözölni akarná a vele együtt kelőket,

nő haja, mint a keveretlen európai vérből származottaké, akkor végkép nem fűdi a fejét, hogy magasabb származása azonnal szembeötlő legyen.

San-Louis-ban még a néger férfiak között is kiűtött a hajláz; mivel pedig gyapjas hajzatukkal másképp nem boldogulnak, tövig nyírják és szőke vagy vörös parókat illesztnek a hegyibe és úgy pompáznak vele. Hasznos divat a fodrászoknak.

Az angol és a török a vöröshaju szépeket csodálja, az arab hölgyek Éjszakafrókában czinóberrrel festik a hajokat, Spanyolországban is kapós szín az; de a németek, francziák és a mai olaszok ellenszenvesnek tartják a vörös hajszínt. A XIV. században a hirtelen szőke, a XV-ikben a barna, a XVI-ikben a sárga-szőke, a XVII-ikben a fekete hajszínt hódította, a XVIII-ik században változó volt az izlés, a XIX-ikben a sárga, a szőke és a fekete az uralkodók.

Messze mentek a hajkultuszban a férfiak.

VII. Károly francia király maga elé hívatta a szépek szépét Sorel Ágnest, kibontatta aranyvörös szőke haját és míg lovagjainak elkáprázott a szemök az asszonyi szépség eme ragyogásától, behozott egy véka új veretű aranypénzt, hogy meglássák, melyik tündöklék szebben? És mivel a lovak itélete szerint Sorel Ágnes haja szebben ragyogott, elibe öntette az aranyhalmast. És a nő haja ma is aranyat ér. A Figaro írja, hogy a lochesi templom kriptájában eltemetett Sorel Ágnes koponyájáról a lochesi kastély főügyelője vágott le hajfürtöt s azt emlékül egy barátjának adta. EXV. századbeli szépség hajfürtje azóta kézről-kézre vándorolt és utoljára a Hotel Droust-ban berendezett árverő csarnokba jutott, hol 1897-ben egy ritkaság gyűjtő 140 frankot fizetett érte. Mária Antoinette két hajszáláért pedig 900 frankot fizetett 1896. márcziusban a rozseni árverésen.

Tzen márki, Európában járt kínai követ ekképp ír: „A nyugoti emberek imádják az asszony szőke, vagy vörös haját, magas természet, telt testidomait és sárga szemét. A férfiak és nők lépten-nyomon találkoznak és ez náluk egy csöppet sem botrányos, a fiatal leányok sokszor több férfival beszélgetnek egyszerre. És ha megtetszik a nőnek valamely férfi, siet tudakozódní utána, nős-e vagy legény? és csak az utóbbi esetben ismerkedik vele meg, mert a feleséges emberrel nincs mit kezdeni. A leányok szülői meghívják házukhoz a fiatal embereket, megengedik leányuknak, hogy azokkal együtt sétáljanak, egyedül legyenek.

Nyugoton, úgy folytatja, megvan az a

A cigány pedig huzta csendesen, elandalítón, a sarokban szunnyadó pinczerek földugták fejüket, az újságba mélyedt fiatal ember pedig letette lapját és élvezettel hallgatta az édes hangokat.

Virágh Laczi mohón nézett körül, a hegedűnek bus panaszeit megértette, mámorában nem tudott helyén maradni, fölkel a székéről, kipirult arcczal odafordult az ifjához, kinek szeméből a részvétet vélte kiolvashatni, oda állt elébe és gyenge, reszkető hangjával kísérte a zenét „... elhagyott kit szerettem“.

— Hallja, mit beszél a hegedű? Igaz történet, elhagyott, meghalt.

Hegedű, te alaktalan összetakolt, száraz öreg deszka, hogy tudsz oly busan zengeni? Ti kifeszített vékony hurok, mi adja belétek ezt az ihletet? Nem Orfeus volt-e ősapád, az tanított így muzsikálni? Ugy szól a hegedű, mint az ő hárfája, mikor leszállt vele az alvilágba, hogy visszakerje meghalt hitvesét.

Mámorában tántorogva ment vissza asztalához, fölkapva poharát, újra ivott, azután az ismeretlen fiatalemberhez — kinek derült arczáról és egész viselkedéséről, részvétet olvasott ki — intézte szavait:

— Hej kedves barátom hallgasson ide, mondok én önnek egy igen, igen szomorú történetet.

De várjon csak, előbb még egyszer iszom, mert így tisztábban emlékszem... Volt nekem egy édes menyasszonyom... látott e már oltár fölött szent Madonna képet dicsfényvel angyali feje körül? Dus aranyos fekete haja volt, rózsás arcza, piros ajkai és ha mosolygott, meny nyílt fekete csillogó szemében és szelid lelkének tiszta tüköre tárult élelem.

Boldog játszi kis leányka korában édesanyám boltjában vett piros pánlikát, hogy porcellán bábujának fejét avval ékesítse,

szokás is, hogy a nő férfival tánczol, karját annak a vállára teszi, és a férfi őt átöleli; addig forognak pedig együtt, míg a nő elájul és támogatva kell az anyjához vezetni, a ki frisitövel, legyezéssel éleszti; de mihelyt magához jött, újra megengedi, hogy örült forgásba vigyék. Ezt nekik nyilván a vallásuk parancsolja; a tánczó hölgyek jobbára fehér ruhát viselnek, mely a váll körül nagyon fogytakos; a férfiak csak tisztességesebben öltözködnek, de náluk is rövid a felső ruha, kivált elül, a mi nem illik. Kellett ez neked szegény frakk!

Igaz, hogy a kínaiaknál hosszabb minden, még a czopf is. Ott a fiatalok nem bálokban ismerkednek, a nő nem tánczol; de nem is tánczolhat; mivel kora gyermek-ségétől kezdve mesterségesen nyomoritják el a lábát, hogy a kínai fogalmak szerint megalkotott női szépség követelményei érvényre jussanak. Ott a háztűz nézést az apa csupán saját szemével végzi és ha az elégitő, a leánykérést is maga teljesíti, elmegy a lányos apához és keleties áradozással imígyen szól:

„Térdelem állva könyörgök, ne sűjt-sad megvetéssel legalázatosabb, vakmerő kérelmemet; sőt ajándékoz meg figyelemmel csekély fontosságú szavaimat, és add ide leányodat a fiannak, ki leghűségesebb rabszolgád s éljen a fiatal pár selyem köté-léssel összefűzve, mindig a legnagyobb boldogságban. Engedd meg, hogy végtelen állandó boldogságot kívánjak az ifju párnak, a kik eszményi szerelemmel csüggjenek egymáson. A gyönyörű tavaszi hónapokban elhozom számodra nászajándékot és egy pár ludat is adok neked. Még egyszer kérelek, fogadd el ajándékot és szemed tüköriszta fényét bocsásd elé kegyesen kéréssemre.“

Kijelenti erre a menyasszony apja, hogy szerény, igénytelen leányát hozzáadja a nemes, bátor ifjuhoz és a viszonyos nászajándékban nem lesz hiányosság. Egyébként Kínában a nők szépek; a szemök fekete, az orruk bár kicsi, de azért kellemes arczuk, — csak az a hiba, hogy a piros színt kihívónak tartják, miért fehérre meszelik magokat, mi az arcbört mihamarább meg-ráncosítja.

(Folyt. köv.)

Ló és szarvasmarha kiállítás és lóverseny Nagy-Kálnán.

A bars megyei gazdasági egyesület és lótenyésztőbizottság valóban hasznos munkát végeztek, mikor a tanulságos és eredmény-

én fiatal gimnázista voltam és örömmel mértem neki hosszabbra a rőföt, a miért azután többiek közül engem tüntetett ki leginkább.

Azután mult az idő, megnőttünk, együtt jártunk a korzóra, ott sétáltunk a sok nép között és tréfálva nevetgélve emlegettük a multat, bohóságával, ártatlan, gyermekecsinyeivel.

Oh boldog idők, hova tűntetek? ... Megnyílt előtte a bálterem, az én karomon tánczolta az első négyest, bizalommal simult hozzám, boldogságtól sugárzó arcom az ő pillantásaitól hevült.

Ekkor azt kérdeztem tőle, szeret-e engem: s nem várva választát, fékevesztett tánczba vittem, mely után kétség és remény közt lestem szavát.

Azt mondotta, hogy szeret: az ő kedves gyermekkori játszótársát, leghivebb barátját engemet. Boldogsággal telt szívvel mondtam neki, hogy ő lesz az én kis feleségem, házam urnöje, boldogok leszünk s együtt folytatjuk az édes multakjátszi gyermekéveit. De nem így történt ...

Virágh Laczi megpihent, ujjaiával lázasan simitotta dus haját és reszketve nyult a boros pohár után, fenékiig írtívén annak tartalmát, tompa, vonatott hangján mondá.

— Meghalt!!! ...

Meghütötte magát, az angyalok ott fenn a magas egekben irigyelték boldogságunkat, hogy itt a földön két szerető szív a szerelemben mint egyesül. Hej, kedves barátom nagy ur a halál, behatol mindenüvé és a szeretetet, boldogságot kegyetlenül semmisíti meg. De nem filozofálok, tul estem már ezen, segíts óh lstenem, edzd lelkemet, hogy a kínos emlék meg ne repessze szívemet.

Homályos, kicsiny szobájában a fehér párnák közül halvány arca utolszor fordult felém, láza tüzeiben égő szemei bágyadtan tekintettek reám, sápadt ajkai fájdalmas mo-

ben gazdag ló és szarvasmarha kiállítást rendezték. A vármegye gazdaközsége tömeges részvéte által fényes bizonyítékát adta értelmi fejlettségének és saját ügye iránt való meleg érdeklődésének.

Az ilyen kiállítások rendezése megérdemli a fáradságot; mert benne az értelmes gazda tüzetesen megjelölve találja azt az irányt, melyet az okzerű gazdálkodásnak követni kell. A tenyész állatok kiállítása pedig annál is inkább szükségesebb volt, mert vármegyénkben az állattenyésztés még mindig nem áll a kellő magaslapon, noha erre minden előfeltétel megvan. Ez a kiállítás bizonyára hatalmas buzdításul fog szolgálni a gazdaközség körében az állattenyésztés terjesztésére.

A szépen elrendezett kiállításon, melynek mintaszerű vezetése Levatic László, nagy-kálnai földbirtokos és a bars megyei gazdasági egyesület szakértelmét dicséri, a következők vettek részt:

1. A lovak csoportjában bejelentett: 150 drb csikó kancza nélkül és csikóval, 3 éves kancza, egy éves kancza és egy éves mén-csikó. Ezen csoportban díjakat nyertek szép anyakanczokért: 1) Kucs János Nagy-Szecse, 2) Lócsai János Kis-Szecse, 3) Kemény János Nagy-Szecse 4) Lingei János 5) Csonka János Kis-Szecse.

Csikós kanczokért: 1) Tóth Károly Léva, 2) Szűcs János Garam-Lök, 3) Kemény János Nagy-Szecse, 4. Akucs András Nagy-Szecse, 5) Bacsó András Töre.

Aranyérmel nyert a lévai Schoeller-féle uradalom „Gizi“ nevű négy éves angol félvér csikóért (apja Kontár angol telivér, anyja Porto.)

Ézüstérmeket nyertek: Taubinger Ágost és Tarisch Kajetán.

A 3 esztendő kanczák díja nem adatott ki a kevéssé megfelelő tenyész anyag miatt. Tarisch Kajetán ezüst érmet kapott.

Egy éves kanczák kiállításában díjakat nyertek: 1) Kemény Sándor Nagy-Szecse, 2) Koncz János Endréd, 3) Tóth Károly Léva, 4) Koncz András Alsó-Várad, 5) László István Nagy-Kálna, 6) Tarisch Kajetán ezüst érmet nyert.

Az egy éves mén csikók kiállításában az első díj ki nem adatott. A második díj nyertese Buzás István nagyodi, a harmadik Lülely Pál verekélyi birtokos lett.

Hasonlóképen gazdag és élénk volt a szarvasmarha kiállítás is, ebben az egyes csoportok valóban gyönyörű példányokat produkáltak.

Egy éves bikákat állítottak ki: versenyen kívül Tarisch Kajetán, Bars-Füssről 3 drb. simenthalit, a zelizi uradalom 2 drb. inthali allgaut szintén versenyen kívül; Baranyai János alsó-váradí gazda 1 verestarka bikát, Vinter Adolf Nagy-Szecseről 2 darabot, Kemény Lajos nagy-szecsei, Kemény Sándor nagy-szecsei, Zilai András lévai, Salga István nagy-kálnai, Pálkás István kis-szecsei, Buzás István nagyodi, Hetzer Adolf bars-endrédi, Szabó Sándor nagy-sallói, Kálnai Lajos nagy-szecsei és Trutzer Adolf nagy-kálnai birtokosok 1—1 darabot; összesen tehát 18 darabot.

solyra nyíltak. Megfogtam sovány kezecskéit, meleg könnyeimet hullattam reájok.

Szegény lelket rémlátások gyötörték, elnyomott halk hangján mondá:

— Laczi óh nézze csak, itt az ágyam fölött, éppen maga mellett sötét árnyalakok ördögei tánczot járnak... vigyázzon, — most elkapják, magát — hab gonosz lelkek — óh ne menjen velük, ne hagyjon itt — hisz én magat szeretem, siromban is hű leszek magához... ég a testem s hideg veritek gyöngyű arczom... sötét árnyalak, jöhetsz már, — itt vagyok.

Meghalt... Nyomorult halál, éles sarlód miatt nem szurta keresztül szívemet, hogy lelkem együtt szállt volna az övével, te csak öt vitted magaddal, az ő hűséges szívét, le a sirnak sötét mélyébe, hol muló idő, ronda féreg gyanánt — hamuvá, porrá örlí.

Azóta iszom, iszom, folyton iszom. Azt mondja az orvos, hogy a részegségi mámor korán sirba visz. Csak rajta! Doktor ur, a fájdalom ellen van-e orvossága? Hát csak huzd cigány, huzd! A te lány dalod talán lecsendesíti majd érzelmeimnek vad hullámzását.

Jó éjszakát barátom, jó éjszakát! ... És Virágh Laczi tántorogva ment ki, künn a tánczó szél rémes sivitásába a cigány melabus játéka vegyült elhaló hangon Virágh Laczi után:

„Fáj a szívem, sir a lelkem, Elhagyott a kit szerettem...“

Karcolatok.

Erdélyi János.

A négygyermek, életet szentelted a népnek, Szíve világának kínosait összehozád.

Teleky László.

Hűn szeretéd a hazát; e miatt a törbe is estél; S meghaltál, hogy így a tört kikerülje hazád.

Faragó.

Az üszök csoportjában kiállítottak: versenyen kívül: a zelizi uradalom 8 drb allbani-rathali üszöt, Tarisch Kajetán bars-füssi földbirtokos 3 drb 2 éves üszöt és 8 drb 1 éves üszöt, Taubinger Ágost törei földbirtokos 2 drb., Hetzer Adolf bars-endrédi földbirtokos 1 drb. üszüt, verseyen kívül; továbbá Csonka János kis-szecsei, Csekei András nagy-szecsei, Lócsai János kis-szecsei gazdak 1—1 darabot, Pálkás István kis-szecsei, Kálnai András nagy-szecsei gazdak 2—2 darabot, Kemény Lajos nagy-szecsei, Balázs János nagy-szecsei, Csekei Dávid nagy-szecsei, Tóth Károly lévai, Peterke János új-barsi, Fabián János gr-löki, Csekei Dávid alsó-váradí gazdak 1—1 darabot és Brányik Antal lüleli birtokos 4 drbot, összesen 35 darabot.

Teheneket állítottak ki versenyen kívül: Tarisch Kajetán bars-füssi földbirtokos 2 drb. Taubinger Ágost törei földbirtokos 5 darab simenthalit, Tóth Károly lévai gazda 1 darabot borjuval, Sillaba Ferencz töhöli erdősz 1 darabot, Kemény Lajos nagy-szecsei gazda 2 drbot, Trutzer Adolf nagy-kálnai, Banda Péter nagy-sallai, Balázs János nagy-szecsei és Kúcs János nagy-szecsei gazdak 1 darabot, összesen 15 darabot.

Örök csoportjában: Brányik Antal lüleli birtokos 8 darabot állított ki.

Bikaborjakat versenyen kívül: Hetzer Adolf, Pálkás István, Kálnai Lajos állítottak ki.

Öreg bikák kiállításában résztvettek versenyen kívül: Hetzer Adolf, Töre és Nagy-Kálna községek.

Tiszteletdíjak adtak a szarvasmarhákat kiállítók részére báró Révay Simon nagybirtokos egy angol sörös kancsót, melyet a zselizi uradalom „Collectio“ kiállítása nyert el; azonkívül tiszteletdíjakra adakoztak a szarvasmarha kiállításra: Ordódy Lajos 15 frtot, Kherndl János 10 frtot, Taubinger Ágost 5 frtot, Kosztolányi István 5 frtot, Leidenfrost Tivadar 5 frtot, Paál Dénes 5 frtot és Levatic László 5 frtot, összesen 50 forintot.

Ezen összegben Taubinger Ágost és Tarisch Kajetán collectio szarvasmarha kiállításukért leendő disztárgy véve tiszteletdíjakul.

A bíráló bizottság a lókiállításnál: Dombay Vilmos elnöke alatt, Balogh János, ifj. Rudnyánszky Titusz, Riedl Zoltán, Turóczi Lőrincz, Bedros József, lovag Schoeller Gusztáv, Lindtner Ferencz, Simek Armin, Levatic Gusztáv, Tarisch Kajetán, Tarisch Rezső, Lutz Sándor, lovag Bergs Róbert és Simonyi Béla tagokból alakult meg.

Bíráló bizottságul a szarvasmarha kiállításnál: Kherdl János elnöke alatt ifj. Lakner László, Walkovich Gyula, Lakner Aladár, Rudnyánszky János, Balbach Árpád, Reidtner Gyula, Hetzer, Adolf, Frankl Éde, Leidenfrost Tivadar, Ordódy Lajos, Stromszky Ernő, Swarcz Ferencz, Paál Dénes ifj, Czambel József, Halbwirth Ferencz és Rázgha Ernő választottak meg.

A kiállítás és a bírálat reggel 9 órakor vette kezdetét és tartott déli 1 óráig.

Délben 80 teritékű társas ebéd volt a rögtönzött sátoros buffatban a vendéglő kertjében, melyen a látottak felett földbirtokosaink meglegedésüknek s örömlüknek adtak kifejezést. Felköszöntöket mondtak: Dombay Vilmos rendező bizottsági elnök a földmivelésügyi miniszter, a jelenvált megyei alispán és az uradalom képviselőire, az utóbbiaknak a kiállítás helyének átengedéseért, feldisztatásért és berendezéséért, Simonyi Béla alispán a gazdaközségről, Ordódy Lajos a földmivelésügyi miniszter képviselőjére és az alispánra, Balogh János Levatic Lászlóra a kiállítást rendező titkárra mondtak toasztokat.

A kitűnő cigányzenekar Bartos Lajos kálnai, jónévű cigányzenekara szolgáltatta.

Délután 1/2 3-kor vette kezdetét a paraszt lovak kettős fogatainak ügető versenye 4 kilométer távolságra, a kálnai fogadótól Gyekenes felé és vissza. E versenyen 6 fogat vett részt.

1-ső lett Kemény Lajos nagy-szecsei gazda (14 perc és 41 m. p.)

2-ik Bacsó András Töréről (14 perc és 48 m. p.)

3-ik Lócsay János kis-szecsei gazda (15 perc és 21 m. p.)

A kiállításnak az idő kevéssé kedvezett, de azért a tenyész anyagot tekintve megenyünkben elég sikerültnek mondható; reménylünk, hogy jövőben más gócponton, esetleg a verekélyi vagy ar-maróthi járásban tartandó kiállításban az egész megyét succesive bevonhatjuk az állattenyésztés fejlesztésének szükséges munkájába.

Különfélék.

— Gyászos évforduló. Ma van egy éves évfordulója annak, hogy szeretett király-nénk jóságos szívét egy elvetemedett bandita gyilkos töré átjárta. A magyar nemzet még ma is mélyen gyászolja az ő nagy asszonyát, kinek jóságát, lelkének áldást hozó szelidségét az elnyomatás napjaiban is oly sokszor tapasztalta. Megilletődve gondolunk erre a szomorú évfordulóra; gyász borong szívünkön az ő nevének hallatára, mert az ő helyét, az ő irántunk tanusított nagy szeretét nem pótolhatja soha semmi. Gyász ünnepep ülünk az ő emlékére, a melyre a

legszobb intenció hercegprímásunknak a napokban kibocsátott gyönyörű pástorlevele, amelyben fogva valamennyi s így a lévai plebániá templomban is holnap, szeptember 11-én ünnepélyes gyászmise fog tartatni nemes lelke üdvéért, a melyen részt vesznek az összes hatóságok, intézetek tanítótestülek, s a tanuló ifjúság; ugyan ekkor a nagy királyné emlékére emelendő „Örök imádás temploma“ építésére gyűjtések is fognak eszközöltetni.

Hadgyakorlatok Nagy-Salló környékén. Nagyszámú katonaság szállotta meg a héten Nagy-Sallót és a környékén fekvő községeket minden fegyvernemből. A gyakorlatokat Frigyes főherceg vezeti, ki Alsó-Pélen a Hunyadi-család kastélyában tartja szállását. A nagy-sallaiak e hó 5-én nagyban készültek fogadtatására, azonban a főherceg nem a vasuton jött, hanem Pozbáról kocsin hajtatott Alsó-Pélre s így Nagy-Sallót nem is érintette. A nagyszabású hadgyakorlatok főnapjai e hó 11. és 12-e leendének, a mely után már másnap hadosztályonként vasutra szállnak és elutaznak a katonák. A táborozás igen érdekes képet mutat, mert van olyan község is, hol két-annyi katonaság van beszállólva, mint a mennyit az összes lélekszám tesz.

Gyalogjáró a vasúthoz. Az utazó közönség egyik régen óhajtott vágyát igyekezik Léva városa megvalósítani most, midőn a vasuti indóházig gyalogjárót létesít. A kövezett gyalogjáró a Szepesi-utca végén lévő Percz hidnál fog kezdődni s folytatól a kálnai-ut baloldali házsora mellett vezet az állomásig. A lejtmeretesei munkálatokat a napokban ejtik meg s utána nyomban hozzáfognak a gyalogjáró építéséhez, mely előre láthatólag már a jövő hó közepe felé befejezést is nyer.

Táncmulatság. A lévai kath. legényegyesület tagjaiból alakult rendező bizottság 1899. szeptember hó 24-én az „Oroszlán“-hoz címzett fogadó nagytérképében a lévai kath. legényegylet javára felolvasással szavallattal, confetti és szerpentin dobálással egybekötött zártkörű táncmulatságot rendez. Az érdekesen összeállított műsor a következő: 1. Pókainé. Gyulai Páltól. Előadja: Miklósa Géza r. t. 2. Férjhez menjek? Ilsvai Hugótól. Előadja: Bay Mikke k. a. 3. Felolvasás, tartja: Kersék János ur. 4. A koldu asszony. Szász Károlytól. Előadja: Oszuska Anna k. a. 5. A mama kedvence. Monológ, Rudnyánszky Gyulától. Előadja: Martinecz József r. t. Beleptidij: Szemely-jegy 80 kr. — Család-jegy 1 frt 50 kr. Felül-fizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órakor. Jegyek előre válthatók: Arendt József fodrász üzletében.

Katonai lóvadász. Nagy-Salló községben e hó 22. napján katonai lóvadász fog tartatni, melyre annál is inkább felhívjuk gazdáink figyelmét, mert a megfelelő s alkalmas lovak ezen a vásáron szoktak a legmértányosabb áron elkeln.

Tüzeset. Ma egy hete délelőtt 10 óra tájban a Rákóczi-utczában Bajusz Józsefné Zilai Julianna háza kigyuladt s hamarosan leégett. A helyszínen nagy gyorsasággal termelt tüzőtök s az összesereglett szomszédoknak sikerült a tüzet lokalizálni, úgy hogy a szomszéd épületekben kár nem esett, noha egymáshoz oly közel vannak építve, hogy minden tüzeset az egész utcát veszélyezteti. A tűz keletkezésének okát biztosan megállapítani nem lehetett, csak annyit gyanítanak, hogy az épület falainak felemelésén dolgozó munkások pipájából kiesett szikra, vagy eldobott gyufa gyújtotta meg az épület végén összehalmozott szalmát.

Megőrült. Gombkötő Gyula, lévai kir. járásbírósi díjnok, e hó 6-án megőrült. A szegény ember mintegy tizenölcz év előtt katonatiszt volt s mar akkor tört ki rajta az elmezavar, a melyből később kigyógyult. Szorgalmas, munkás ember volt, családját végtelenül szerette s így mindenki becsülte, szerencsétlen esete általános sajnálatot kelt. Megfigyelés végett az aranyos-maróthi kórházba szállították.

Nagy tűz Bábán. Múlt hó 29-én Báb nagyközségben a lévai uton fekvő Adami-féle házban gyufával játszódozó gyermekek vigyázatlansága folytán tűz támadt, mely hat házat, köztük a Sziklai-féle házat is, melyben a postahivatal volt, elhamvasztott. Szerencse, hogy a szél Léva felé és nem a község piacza felé fujt, mert különben még nagyobb veszély lehetett volna. A bái önkéntes tűzoltósnak nagy erőmefeszítéssel sikerült a tűz terjedésének gátat vetni. A leégették közül ötven biztosítva voltak, de éppen a kárvalottak legszegényebbike nem.

Buzatermésünk. A földmívelési miniszter becsülésével szemben a gabonacsarnok határozottan 40-40 $\frac{1}{2}$ millió métermázsára becsüli buzatermésünket. Állítólag ott csuszott a becsülésbe hiba, hogy a tisztavidéken, ámbár június elején még rosszul állott a termés, a bekövetkezett kissé hűvös és nedves időjárás rendkívül kedvező befolyást gyakorolt a szemek kifejlődésére, ugyanynyire, hogy a holdanként számításba vett 3-4 mm. helyett 8-11 métermázsát csépeltek ki. A gazdasági tudósítók tehát, ha tudtak is e kedvező fordulatról, ilyen magára még sem becsülték az átlagos eredményt.

5660. Zsidó polgártársaink e hó 5-én ünnepelték a Ros-Hasonot, az 5660. újévet. Csütörtökön pedig lesz a hosszú nap, az

ugynevezett Jom-Kippur, mely egyike a legnagyobb ünnepeknek.

A hazai iparért. Széll Kálmán miniszternek és belügyminiszter, a minap rendeletet bocsátott ki az összes törvényhatóságokhoz a magyar ipar pártolása dolgában. E nagyjelentőségű rendeletben a belügyminiszter körülbelül a következőket mondja. Az állam fejlődésének és anyagi fölvirágzásának egyik főszekőze a hazai ipar föllendülése. A hazai ipar fejlesztéséhez fűzőtt érdekeknek olyan nagy jelentőségük van, hogy minden közhatalosnak kötelessége a nagy érdek előmozdítása. A kormány eme kötelességének tudatában a hazai ipar támogatására mindent meg tesz s örömmel látja, hogy a törvényhatóságok nagy része a kormányt törekvésében dicseretes buzgalommal támogatják. Mégis közvetlen tapasztalásból, a iparosoknak sokszor jogos panaszból s a kereskedelmi miniszternek átiratából arról győződött meg, hogy egyes törvényhatóságok, városok és községek a közszükséglet beszerzésénél, a közpénzből létesített vállalatoknál nincsenek kellő tekintettel a hazai iparra, sőt néha egyeseken mellőzik, még abban az esetben is, ha a magyar vállalkozó egyenlő minőség mellett még olcsóbb is. Azt hiszi, hogy ennek a megszokás az oka s az a hit, hogy a hazai nem lehet olyan jó, mint a külföldi. E szokással szakítani kell, mert a kötelesség parancsolja, a kételkedést pedig óvatossággal szigorú körültekintéssel kell eloszlatni. Erősen él bennem a remény, — úgy mond azután a miniszter — hogy a közhatalóságok a nagy cél elérése tekintetében nem csak nem maradnak hátra, de készek a kormány mellé önként sorakozni s e részben mindenkénszer mellőzhető. A cél elérésére legalkalmasabb, ha a törvényhatóságok, városok és községek elvileg elhatározzák és határozatilag kimondják, hogy minden közszükséglet beszerzésénél, minden vállalat és berendezés létesítésénél a hazai iparnak elsőbbséget adnak; mindazokban az esetekben, a midőn a szükséges cikket teljesen kielégítő minőségben, megfelelő ár mellett szállítani képes; de különösen kívánatos az is, hogy ily irányban szabályrendeletek alkottassanak, melyekben a szükségesletet beszerzésénél, valamint az ipari munkálatok kiadásánál követendő eljárás lehető tüzetességgel megállapíttassék, az esetek, melyekben külföldi cikkek beszerzése válik szükségessé, általános vonásokban meghatározottassanak s kimondassék, hogy minden ilyen esetben az ok, mely a külföldi cikket beszerzését szükségessé teszi, a hatósági határozatban felsoroltassék. Készséggel hajlandó vagyok gondoskodni arról, hogy ilyen szabályrendeletet tervezet esetleg kidolgoztassék és azoknak a törvényhatóságoknak s városoknak, melyek kéri, tájékoztató mintául megküldessék. A kereskedelmi miniszter pedig haladéktalanul és készséggel gondoskodik, olyan közegekről, kik a hatóságnak tájékoztatást nyújtanak, ha két-ség merül föl valamely iparcikknek az országban való beszerzéséhez, akár a pályázatoknál és szakszertű megbírálosoknál követendő eljárás tekintetében. Nyomatékosan hívom föl a törvényhatóság figyelmét az ily szabályrendelet fontosságára, czélszerűségére és magára a törvényhatóságokra, illetőleg városokra szolgáló hasznára. A szabályrendelet magtartását a közvetlen felügyeletem alatt álló hatóságokkal szemben mindenkor meg fogom kívánni, hogy pedig a rendezett tanácsú városok, valamint a nagyobb községek részéről is betartassék, a felügyeletet gyakorló vármegyei törvényhatóságok kötelességérzetétől bizalommal elváróm. Hiszem s remélem, hogy jelen rendeletemnek a kívánt sikere teljesen meglesz s e részben további akár általános, akár különleges intézkedések szüksége fölmerülni nem fog.

Betörés. Körnöczbányán múlt hó 31-ről 1-ére virradó éjjel ismeretlen tettesek betörték a Zólyomvölgyben levő Anna-kápolnába. — A kapu egy részét lesztek és így hatoltak a kápolna belsejébe. Ott a kapura erőitett vaszekrényt letörték és mindenestül ellopták. Érdekes a dologban, hogy a kápolnától vagy 100 lépésnyire munkások aludtak, a kik egész éjjel tüzeltek és a betörést meg nem akadályozták, daczára annak, hogy hallották, a mint valaki az ajtó felezgeti. Ezek átlátása szerint többen lehetnek a bűnösök, mert a míg az egyik fáradzott, addig a többiek énekeltek, hogy a kalapácsütéseket ne lehessen hallani. A vizsgálát megállapította, hogy lakatos vagy asztalos lehetett a betörő — mert vésővel és kalapácsal dolgozott. A templomgondnok bemondása szerint 8-10 forint lehetett a perzselében. A tetteseket nyomonazzák.

A Magyar hölgyek emlékalbuma, mely az „Előkelő Világ“ szerkesztősége által tervezetett — mint értesülünk — elkészült. — Szeptember 10-én, déli 12 órakor „az iparművészeti muzeum“ külön termében megtekinthető.

Uj váltóúrlapok. A m. kir. p. ü. miniszter f. é. 21678. számú körrendeletével f. é. szept. 1-vel uj, korona értékű bélyegzett kincstári váltó- s igérvényjegy-úrlapok forgalomba bocsátását rendelte el. A jelenleg forgalomban lévő mindkét rendbeli úrlapok még az 1899. évi szeptember 30-ig bezárólóg forgalomban hagyatnak, ezen időig teljes érvénnyel használhatók és elárusíthatók, ezen időponton tul azonban csakis az új úrlapok árusíthatók s használhatók és

arégieknek netáni használata a törvényes bélyegkötelezettség nem teljesítésével egyenlőnek fog tekintetni. A forgalmon és érvényen kívül helyezett, fel nem használt kincstári váltó- s igérvényjegy-úrlapok a szabályszerű feltételek mellett az 1899. évi december hó végéig bezárólóg egy bélyeg rakatáraknál, mint a bélyeganyag kezelésével megbízott adó- s más jövedéki hivataloknál ingyen kicserélhetnek. Az ez iránti folyamodványok bélyegmentesek.

Gyümölcs és kertészeti kiállítás Budapestén. Az orsz. magyar kertészeti egyesület már tavaly őszszel szándékozott Budapestén egy kertészeti és gyümölcs kiállítást rendezni, mely boldogult királynénk elhalálózása folytán hazánkat ért országos gyász miatt elhalasztatott. Az egyesület tegnap tartott választmányi ülésében egyhangulag elhatározta, hogy ezen kiállítást ezen őszön annál is inkább megtartja, miután Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter leiratában az egyesület támogatását helyezte kilátásba. Ezen kiállítás f. évi október 7-15-én fog a városligeti kereskedelmi muzeum nagy iparcarnok épületében megtartatni és azon gyümölcsöt, szőlőt, zöldségféléket, fákat, virágokat, kertészeti gépeket, terveket és eszközöket lehet kiállítani. A kiállítás a gyümölcsre és terményekre országos, a gépek és eszközökre nézve nemzetközi jellegű leendő. Térdij nem fizetettik, de a kiállítandó tárgyak bérmentve lesznek beküldendők. A kiállítás egybe lesz kötve gyümölcs vásárral is, hol a közönség közvetlenül a termelőtől fogja gyümölcsök szükségletét beszerzeszheti. Bejelentések szeptember hó 25-ig fogadtatnak el. Bejelentési ivatek és programot küld az Orsz. Magyar Kertészeti Egyesület titkári hivatala (IV. k. Korona-herceg-utca 10. sz.) valamint az orsz. gyümölcsészeti miniszteri biztos (Földmívelésügyi miniszterium) is. A gyümölcs vásárra a külföldi kereskedők is megfognak hivatni.

Barsvármegye állategészségügye a miniszteri kimutatás szerint e hó elszejn a következők állott: Takonykór: Szekicz 2 udvar, Szent-György 1 udvar, összesen 2 község 3 udvar. Tenyészbenáság és hólyagos kiütés: F-Pél 1 udvar. Rühkór: Lenge 1 udvar. Sertésorbáncz: Baracska 35 udvar, Fűs 15 u., Ladomér 3 udvar, Léva 5 u., Nemes-Oroszi 1 u., N.-Herestyén 1 u., N.-Sár 2 u., Ohaj 1 u., Ó-Bars 50 u., Szelepcsény 1 u., összesen 10 község 114 u., Sertésvész: Aranyos-Maróth 1 u., Ebedecz 17 u., Garam-Szent-Benedek 28 u., Léva 8 u., Lüle 1 u., Mankócz 1 u., Nemcsény 1 u., Németi 7 u., Vilsicz 1 udvar összesen 9 község.

Rövid hírek. — **A magyarság szaporodása.** A statisztikai hivatal kimutatása szerint múlt hónapban Magyarországon a születések száma 24,418-cal multa felül a halálózások számát. — **A kath. kongrua bizottság** e hó 21-én teljes ülésre gyűl össze a lelkeszi jövedelemösszeírások felülvizsgálása czéljából. A bizottság előadja Ruffly Pál volt barsmegyei alispán, újbányai orsz. képviselő. — **A szegedi kiállítás** tartamát az igazgatóság szeptember 12-éig meghosszabbította. — **Százévesek városa.** Szatmár városában több mint tíz száz éven felüli ember van, s csak az a legkülfönösebb, hogy valamennyi özvegy asszony. Ugy lát-szik ezekkel még a kaszás sem igen boldogul. — **Nagyreményű csemeték.** Torontál vármegyében két 8 éves özigány gyereket tartóztatott le a csendőrség, kikre eddig 62 lólopást bizonyítottak. A kis lókötők még szemébe nevetnek az igazságszolgálatának tudván, hogy zsenge koruk megvédi a börtöntől. — **A thermopilei hősök sirja.** Görög lapok írják, hogy Leonidasnak és háromszáz társának sirját Thermopileben felfedezték. A görög kormány szép emlékoszlopot állit sirjuk fölé.

Nagyothallás. Egy gazdag angol urnó, kinek Dr. Nicholson mesterséges fül-dobja a nagyothallást és fülzugást megszüntette 20000 márkás alapítványt tett Dr. Nicholson intézetének azon kikötéssel, hogy ezen összegből olyanok kapjanak mesterséges fül-dobot ingyen, kiknek nincs módjukban, hogy azt másképp megszerezzék. — **Levelek a következő címre küldendők:** B. Y. Nicholson intézetnek, „Longcott“, Gunnersburg, London, W. England.

„The Gresham“ életbiztosító-társaság Londonban. E társulat 50. évi jelentése, mely az 1898. évi december 31-én befejezett üzletéről szól és a részvényesek 1899. évi május 10-én tartott rendes közgyűlése elé terjesztetett, rendelkezésünkre állván, következő főpontjait közöljük: Az 1898. évbén 6612 kötvény 58,680,000 kor. 43 fill. tökéösszegegről lett kiállítva. A díjbevételek, levonva a visszbiztosításért fizetett összeget 23,290,440 kor. 41 fillerre ruhtak, mely összegben a 2,681,846 korona 79 fillért tevő első évi díjak bennfoglaltatnak. A kamatszámra mérlege a lefolyt üzleti évben 6,475,032 korona 68 fillért tett ki és a társaság jövedelmét a díjbevételekkel együtt 29,765,473 korona 9 fillerre emelte. A társaság az elmúlt évben 10,446,632 korona 86 fillért utalványozott oly követelések alapján, melyek életbiztosítási kötvényekből eredtek. Lejárt kihazasítási és vegyes biztosításokra 3,386,987 korona 92 fillért, visszavásárlásokra 1,269,474 korona 10 fillért

fizetett ki a társaság az elmúlt évben. A biztosítási és járadékalapok a lefolyt üzleti évben 8,927,312 kor. 85 fillére gyarapodtak. Az aktívák főösszege 1898. december 31-én 168,924,140 kor. 33 fillerre ruhtak. Tőkebefektetések: 471,489 korona 87 fillér az angolbank alapjaiban, 372,529 kor. 25 fillér indiai és gyarmati kormányok értékeiben, 31,285,784 korona 71 fillér idegen államok értékpapírjaiban, 10,332,533 korona 67 fill. vasuti részvények, elsőbbségek és garantáltak, 66,905,166 korona 2 fillér, vasuti és egyéb kölcsönkötvényekben, 16,428,645 korona 44 fillér, a társaság ingatlanaiában (ezek között van a társaság budapesti háza) 7,561,773 korona 65 fillér jelzalogokban, 12,363,648 kor. 21 fillér a társaság kötvényeire nyújtott kölcsönösszegekben 2,237,175 kor. 87 fillér, pénztári készletben és folyó 20,692,373 korona 64 fillér különböző értékekben.

APROSÁGOK.
Rovatvezető: Z U H A N Y.
Magyarázat. Hölgy: Ugy-e Bárdos ur, lesz szives kottáimat forgatni, ha játszom? — Ur: Bocsnatot kérek, nem vagyok zeneész. — Hölgy: De hiszen láttam, hogy nővérenek megtette azt a sziveséget. — Ur: Oh, az egész más! A nővérem, valahányszor fordítani kellett, a lábamra lépett.

Tanács. — Urnő! Pista, küldje fel szaporán a szobalányt! — Pista: Megkövetem, nagyságos asszonyom, nem várna kicsit? Zsófi most éppen borborzasztó kedvében van.

Irodalom és művészet.
— **A „Barsi Naptárról“.** Városunk és szomszédos megyék intelligens kereskedői és iparosai már is sietnek felhasználni az alkalmat, hogy a kiadásunkban megjelenő „Barsi Naptárban“ hirdessenek s ez által üzletüknek kitűnő reklámot csináljanak. — A naptár tartalmából egyelőre keveset árulhatunk el, de annyi már most is bizonyos, hogy a számos képpel illusztrált elegáns kiállítású és fölötte érdekes szövegű naptár nemcsak kifogja állani a versenyt a fővárosi naptárakkal, de irodalmi színvonalánál és almanachszerű belbecsenél fogva bármely olvasó asztal díszére szolgálhat. A Barsi Naptár különösen czimtaránál fogva nélkülözhetetlen minden hivatal s magánosoknál. Miután annak nyomását már rövid idő mulva megkezdjük, felhívjuk a hirdető közönséget, hogy hirdetéseiket mielőbb adják be, s gondunk lesz rá, hogy a hirdetés ízléses és feltűnő kiállítású legyen. A hirdetések ára annyira mérsékelt, hogy a hirdetés mindenki-nek hozzáférhetővé van téve. Több oldal hirdetésnél megfelelő árkedvezmény.

Foulard-selyem 65 krtól
3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. legujabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes **HENNEBERG SELYEM** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — legdivatosabb szövés, szín és mintázaban. **Privát fogyasztóknak** postabér — vammentesen valamint hazhoz szállítva — mintákat pedig postafordultával küldenek, **HENNEBERG G. selyemgyárai** (cs. és k. udvari szállító) Zürichben. Magyar levelezés. Svajczova kétszeres levél-belyeg ragasztandó.

Lévai piaciárak.
Rovatvezető: Kónya József rendőrkapitány. Buza: m.-mázsánként 7 frt 70 kr., 7 frt. 50 Kétszeres 7 frt — kr. 6 frt 50 kr. — Rossz 6 frt 30 kr. 6 frt 10 kr. Arpa 6 frt 60 5 frt 60 kr. Kukoricza 6 frt 40 kr 6 frt 20 kr. Bab 6 frt — kr. 6 frt 20 kr. Zab 5 frt 20 kr 5 frt 40 kr. Lencse — frt — kr. — frt — kr. Köles — frt — kr. — frt — kr.

Nyilttér.
I.
Egy jó bizonyítványokkal rendelkező s előkelő helyeken alkalmazásban volt **vinczellér és kertész** állást keres azonnali belépésre. Czime: **Brat József**, Tild u. p. Csiffár.
II.

Káv
Fiuméből
közvetlen a tengeri hajóról szétküldve
1 zsák 4 kgr. Rio kávé jó ízű 4.60
1 zsák 4 kgr. Portoriko kávé nagyszemű . . . 5.60
1 zsák 4 kgr. Kuba kávé nagyszemű 5.76
1 zsák 4 kgr. Portoriko gyöngykávé 6.12
1 zsák 4 kgr. kék Jáva gyöngykávé 6.80
elvámolva, bérmentve és csomagolva minden más költség nélkül.
Árjegyzéket és látkepés levelezőlapot kívánatra ingyen küld.
Fratelli Deisinger,
Fiume, szabad kikötő 28.
A magyarországi kávéok bevasárlási forrása.